

[Pinholt.]

nerne; det kan vække til nogen Eftertanke, hvis man tænker paa at gaa over til Grundskat som eneste Skat.

Maa jeg til Slut sige, at det foreliggende Lovforslag mener vi fra vor Side er upaa krævet. Den nuværende Lov er nylig blevet gennemført under store Vanskeligheder og gennemført nogenlunde i den Form, den daværende Minister ønskede det; han siger i hvert Fald, at han for sit Vedkommende ikke kan tænke sig at gaa bort fra Bygningsbeskatningen, ja, han siger oven i Købet, at vi ikke maa faa en ordentlig Beskatning, hverken for Staten eller for Borgerne, naar Grundskat skal være eneste Skat, og derfor mener han, vi maa beholde Bygningsbeskatningen.

I hvert Fald siger jeg, at det er upaa krævet i Øjeblikket at komme med et Lovforslag som det, der foreligger. Men Venstre er jo et loyalt Parti, som aldrig afviser Forhandling, og hvis det skulde være muligt her at finde noget, vi kan handle om — jeg skal tilstaa, jeg kan ikke se det i Øjeblikket —, er vi ikke uvillige, det er sikkert. Jeg er ikke i Tvivl om, at man vil gøre, hvad man kan, for at udslette Sporene af Forskydningerne — jeg skal med Interesse høre paa, hvad man vil sige i saa Henseende; men jeg antager, det vil gaa, som det en Gang gik en Mand, der havde været nede at hente en Planke, eller hvad det nu var, ved Stranden; han kom gaaende baglæns og viskede samvittighedsfuldt Sporene ud med en Tot Hjelme; han saa ikke mig, men jeg saa ham. Jeg skal ikke nævne Navnet paa denne Mand, man plejer at kalde den Slags Folk Strandtyve — han troede altsaa ikke, han blev set, men jeg saa ham altsaa. Saaledes vil det gaa her: Vælgerne vil, uden at Regeringspartierne mærker det, se Bestræbelserne for at udslette Sporene. Sporene vil nemlig uvægerligt komme, og derfor vil Vælgerne vende sig imod en saadan Lovgivning.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: I Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Pinholt henvendte til mig, da jeg anmodede ham om at tale saa højt, at jeg kunde høre, hvad han sagde, skal jeg oplyse, at jeg sad paa min Plads, da jeg rettede denne Anmodning. Alle ærede Medlemmer her i Salen maa have Krav paa, at Talerne befinder sig paa at tale saa højt, at man kan høre, hvad de siger,

og vel at mærke høre det *fra sin Plads*; det er et ganske urimeligt Forhold, at man for at høre Talerne skal flokkes omkring Talerstolen, og navnlig er det urimeligt, fordi det er forbudt at gøre det.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg tør maaske sige den ganske simple Sandhed til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at ingen er forpligtet udover sin Ævne — man kan ikke tale højere, end man kan.

Fibiger: Det her foreliggende Forslag om Ændringer i Loven af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter slutter sig efter min Opfattelse paa værdig Maade til de to meget vigtige Lovforslag, Regeringen tidligere har fremsat, og hvoraf Folketinget har foretaget første Behandling, nemlig det Jordlovsforslag, der indeholder Ekspropriations- og Fæstebestemmelser, og den saakaldte Trustlov, der egentlig burde hedde Socialiseringsloven. Gennem disse tre Lovforslag har man Regeringens hele økonomiske Program eller i hvert Fald en meget væsentlig Side af det; og ligesom vi fra konservativ Side principielt har vendt os imod Regeringens Forsøg paa at indføre Ekspropriation og paa at tilvejebringe en Lov, gennem hvilken man kan kontrollere hele Erhvervslivet, vil vi ogsaa med alle de Midler, der staar til Raadighed, vende os imod det foreliggende Lovforslag og dettes Forsøg paa at trænge Ejendomsskylden tilbage og indføre Grundskyld som Grundlag for den kommunale Beskatning.

Vi betragter næsten dette Lovforslag som det farligste af de Lovforslag, Regeringen har forelagt, og den principielle Modstand, vi altid har ydet mod Grundskylden, vil vi selvfølgelig fortsætte med. Vi kan aldeles ikke anerkende, at Indenrigsministeren har Ret i, at dette Lovforslag er maadeholdent, tværtimod, vi ser saadan paa det, at Lovforslaget er af en endog overordentlig vidtrækkende Karakter, og at det, hvis det bliver gennemført og Kommunerne vil benytte sig af den Ret, der saa gives dem, vil være i høj Grad farligt for Ejendomsbesidderne, baade de smaa og de store.

Medens der ved Ekspropriationsloven dog skal gives nogen Erstatning, og medens der ved Socialiseringsloven dog er en Chance for, at Statsmyndighederne ikke vil misbruge den Magt, de igennem denne Lov